

Initiativ från Republiken Frankrike inför antagandet av rådets rambeslut om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott

(2000/C 243/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 a, 31 c och 31 e samt artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av Republiken Frankrikes initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Rådet har antagit gemensam åtgärd 98/699/RIF om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott⁽¹⁾.
- (2) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 bör beaktas.
- (3) Europeiska rådet fastställer att principen om ömsesidigt erkännande också bör gälla för beslut som föregår en rättegång, särskild för de beslut som skulle göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att snabbt säkra bevismaterial och beslagta tillgångar som lätt kan flyttas.
- (4) Europeiska rådet konstaterar att skatte- och tullaspekter i allt högre grad ingår i den grova ekonomiska brottsligheten och uppmanar medlemsstaterna att ge fullständig ömsesidig rättslig hjälp (tidigare inbördes rättslig hjälp) vid utredning och åtal av grov ekonomisk brottslighet.
- (5) Europeiska rådet uppmanar till tillnärmning av straffrätten och förfarandena vid penningtvätt (t.ex. spårande, spärrande och förverkande av medel) samt klargör att definitionen av brottslig verksamhet som utgör förbrott till penningtvätt bör vara enhetlig och tillräckligt omfattande i alla medlemsstaterna.
- (6) Medlemsstaterna har anslutit sig till principerna i Europarådets konvention från 1990, nedan kallad "1990 års konvention", om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott.

- (7) Detta rambeslut påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstaterna och inte heller den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp (tidigare inbördes rättslig hjälp) i brottmål, eller sådana överenskommelser om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål som ingåtts på grundval av enhetlig lagstiftning eller enligt en särskild ordning som medger ömsesidigt verkställande av åtgärder för rättslig hjälp på respektive territorium.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Reservationer mot 1990 års konvention

För att förstärka kampen mot den organiserade brottsligheten skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att inga reservationer skall göras eller vidhållas mot följande artiklar i 1990 års konvention:

- a) Artikel 2, om brottet bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år.
- b) Artikel 6, om det gäller allvarliga brott. Sådana brott bör under alla förhållanden innefatta de brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där högsta straffet är mer än ett år, eller, när det gäller de stater som har en minimitröskel för brott i sitt rättssystem, brott som bestraffas med frihetsberövande eller frihetsberövande åtgärd där lägsta straffet är mer än sex månader.

Artikel 2

Påföljder

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att brotten enligt artikel 6.1 a och 6.1 b i 1990 års konvention, enligt artikel 1 b i detta rambeslut, skall vara underkastade frihetsberövande straff, varvid det högsta straffet inte skall vara mindre än fem år.

⁽¹⁾ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

Artikel 3

Förverkande av värdet

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att dess lagstiftning och förfaranden när det gäller förverkande av vinning av brott även skall möjliggöra förverkande av egendom vars värde motsvarar sådan vinning, både i rent inhemska förfaranden och i förfaranden som inleds på begäran av en annan medlemsstat, inbegripet begäran om verkställighet av utländska beslut om förverkande. Medlemsstaterna kan emellertid undanta förverkande av egendom vars värde motsvarar vinning av brott i fall där detta värde är lägre än 4 000 euro. Orden "egendom", "vinning" och "förverkande" skall ha samma betydelse som i artikel 1 i 1990 års konvention.

Artikel 4

Identifiering och spårande av misstänkt vinning

Åtminstone i fall av utredningar av grova brott enligt artikel 1 b

- skall varje medlemsstat, för att hjälp skall kunna ges redan i det allra första skedet av en undersökning, vidta de åtgärder som krävs för att dess lagstiftning och förfaranden skall ge den möjlighet att, efter en framställan från en annan medlemsstat, identifiera och spåra misstänkt vinning av brott, om det finns rimlig grund att misstänka att en brottslig handling har begåtts,
- får inte de fakultativa vägransgrunderna i artikel 18.2 och 18.4 a samt den första av de två fakultativa vägransgrunderna i artikel 18.3 i 1990 års konvention åberopas mellan Europeiska unionens medlemsstater.

Artikel 5

Behandling av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att alla framställningar från andra medlemsstater när det gäller identifiering, spårande, spärrande eller beslag och förverkande av tillgångar skall behandlas med samma prioriteringsgrad som den som tillämpas vid inhemska förfaranden.

Artikel 6

Förhindrade av att tillgångar skingras

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att minimera riskerna för att tillgångar skingras; i detta skall inbegripas de bestämmelser som kan erfordras för att tillgångar som är föremål för en framställan från en annan medlemsstat skyndsamt skall kunna spärras eller tas i beslag så att en senare framställan om förverkande inte motverkas.

Artikel 7

Upphävande av gällande bestämmelser

Artiklarna 1 och 3, artikel 5.1 och artikel 8.2 i gemensam åtgärd 98/699/RIF upphör härmed att gälla genom detta rambeslut.

Artikel 8

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den 31 december 2001.
2. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2001 till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser genom vilka deras åtaganden enligt detta rambeslut överförs till nationell lagstiftning och i förekommande fall de anmälningar som lämnats in enligt artikel 40.2 i 1990 års konvention. Rådet skall senast den 30 juni 2002 på grundval av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen utvärdera i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa detta rambeslut.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i ...

På rådets vägnar

...

Ordförande